

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 928/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Петровић, адвокат из ..., против туженог ДОО „CONFEZIONI ANDREA SERBIA“ Кочино Село, чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3698/23 од 02.08.2024. године, у седници одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3698/23 од 02.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3698/23 од 02.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини, П1 560/21 од 20.09.2023. године, исправљеној решењем истог суда под истим бројем од 11.10.2023. године ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име накнаде за претрпљене физичке болове 235.200,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх 117.600,00 динара, на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 156.800,00 динара и на име душевних болова због наружености 78.400,00 динара, укупно 688.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за веће износе од досуђених ставом првим изреке исплати износе ближе означене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкова парничног поступка од 280.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3698/23 од 02.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П1 560/21 од 20.09.2023. године која је исправљена решењем Основног суда у Јагодини П1 560/21 од 11.10.2023. године у ставовима првом и трећем изреке. Ставом

другим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете у чињеничноправној ситуацији да је тужилац, запослен код туженог на одређено време обављајући рад на машини-екструдер са којег је била уклоњена заштита на ножу, због чега се материјал изгужва и повуче. Када је исправљао платно испод ножа машина му је одсекла леви кажипрст до првог зглоба, којом приликом је тужилац претрпео тешку телесну повреду и то трауматском ампутацијом доњег чланка другог прста леве шаке. Наводима ревизије се не указује на спорна питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана већ се указује на чињенична и правна питања конкретног случаја односно на допринос тужиоца настанку штете због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији чија је дозвољеност условљена испуњавањем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Наводи о доприносу тужиоца не представљају разлоге из члана 404. који би оправдавао закључак о дозвољености посебне ревизије јер се накнада штете одмерава зависно од околности сваког конкретног случаја а уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би због другачијег одлучивања оправдале потребу уједначавања судске праксе.

Осим тога, наводи ревизије се делимично односе и на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стања због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво из питања домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 18.10.2022. године, а вредност побијаног дела износи 558.000,00 динара.

3

С обзиром да се у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић